

□ **Cal tornar a donar poder adquisitiu a les famílies.**

A primera vista, sembla fàcil culpar als estats per estar al principi d'aquesta crisi financera que estem vivint. De fet, combinen un deute considerable.

La crisi dels *sub-prime* de 2008/09 va costar 100 milions d'euros i va avançar les previsions de dèficit de les pensions de 20 anys. Els estats dels països desenvolupats es van veure obligats a donar suport a les seves economies malmeses per evitar una recessió greu i per tant es van endeutar. Alguns es troben ara en situacions crítiques a prop de la cessació de pagament. És el cas de Grècia ; però Itàlia, amb el seu deute que representa el 120% del seu PIB i Espanya també estan a la vora de l'implosió.

Les principals causes d'aquesta crisi són les següents:

Les activitats dels bancs.

Tracten d'aconseguir el màxim benefici possible i, per tant, prefereixen invertir en activitats més lucratives, però també més arriscades. Només cal veure el que va perdre la Société Générale amb el Jérôme Kierviel i, més recentment, el banc suís UBS.

Els principals accionistes.

El problema és que l'exigència de rendiment feta pels grans accionistes és totalment desproporcionada si la comparem amb la taxa de creixement dels països desenvolupats. Intenten obtenir el millor rendiment possible amb el mínim de recursos. Aquesta rendibilitat desmesurada exigida pels principals accionistes crea desequilibris . Aquests desequilibris van a costa de la majoria de les famílies que viuen la principal crisi, la del poder adquisitiu. Atès que els ingressos no estan augmentant tan ràpidament com la inflació, les famílies recorren als préstecs.

Quina solució?

La separació de les activitats financeres de risc i les activitats no arriscades ; també una estricta separació entre els bancs de dipòsit i els bancs d'inversió seria una de les solucions.

Però, d'altra banda i sobretot, les famílies han de recuperar poder adquisitiu !

Als països desenvolupats, el 60% del PIB va impulsat pel consum de la població. Les polítiques d'austeritat només agreugen la situació de les famílies que no són responsables de l'increment del dèficit estatal. Distribuir per exemple les primes de participació als beneficis, seria sens dubte la millor solució per restaurar el poder adquisitiu de les famílies sense penalitzar les empreses que han de controlar els seus costos.

La creació de riquesa no només ha de satisfer als accionistes sinó també als empleats.

Gil